

Kız ve Balıkçı Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Balıkçı Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Maya sulak alanın kenarında duruyordu; sarı yağmur çizimleri yumuşak çamura hafifçe gömülüyordu. Üzerinde balık desenli en sevdiği turuncu tişörtü vardı ve defteri için küçük bir bez çanta taşıyordu. Bugün, balıkçı kedisi denen özel bir yaban kedisini öğrenecekti. "Keşfetmeye hazır mısınız?" diye sordu babası, hasır şapkasını ve dürbününü düzeltirken. Maya hevesle başını salladı; kıvrıcık topuzları zıpladı.

Babası onları, uzun otların rüzgârda salındığı ve yusufçukların suyun üzerinde vızıldadığı sulak alan koruma bölgesine götürdü. Maya'nın koyu kahverengi gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında parladı. Su dalgalarının üzerinde dans eden güneş ışığı beneklerini fark etti. "Balıkçı kedileri burada mı yaşıyor?" diye sordu. "Evet, yaşıyorlar," dedi babası. "Ama onlar utangaç ve görülmesi zor. Sabırlı ve sessiz olmamız gerekecek." Maya defterini kaptı, yazmaya hazırды.

Ziyaretçi merkezinde Rivera Hanım adında dost canlısı bir korucu onları karşıladı. Zeytin yeşili üniformasında bir isim kartı vardı ve bataklığı işaret ederken at kuyruğu saçları savruldu. "Hoş geldiniz! Balıkçı kedilerimizi öğrenmek istediğinizi duydum," dedi kırışan bir gülümsemeye. "Harika yüzücülerdir, ama hayatta kalmak için sağlıklı sulak alanlara ihtiyaçları var." Maya defterine bir şeyler karaladı. "Bir tanesini görmek için sabırsızlanıyorum!" dedi.

Rivera Hanım onları ahşap bir yürüyüş yolunda yürüttü ve balıkçı kedisinin özel patileri olduğunu anlattı. "Patileri hafifçe perdeli, küçük kürekler gibi, böylece kolayca yüzebiliyorlar," dedi. Maya defterine bir pati çizdi. Babası fotoğraf makinesiyle fotoğraf çekti. "Bakın!" diye fısıldadı Rivera Hanım, işaret ederek. Sazların arasından, koyu benekli ve çizgili, tıknaz, zeytin grisi bir kedi gördüler; kehribar renkli gözleri suya kilitlenmişti.

Balıkçı kedisi su kenarında alçak bir şekilde çömeldi, kısa ve yassı kuyruğu seğirdi. Maya nefesini tuttu. Bir şıprıyla kedi suya daldı ve ağzında bir balıkla yüzeye çıktı! "Vay canına!" diye fısıldadı Maya. "Gerçekten balık tutuyor!" Kedi ıslak tüylerini silkeledi ve patilerini sürüyerek uzaklaştı. "Perdeli patileri yüzmelerine yardım eder ve balık sevgileri onları usta avcılar yapar," diye açıkladı Rivera Hanım. Maya hepsini yazdı.

Ziyaretçi merkezine döndüklerinde Maya, sulak alan yaşam alanlarıyla ilgili bir panoyu inceledi. Balıkçı kedilerinin temiz suya, saklanmak için uzun sazlara ve bolca balığa ihtiyacı olduğunu öğrendi. "Sulak alanlar sağlıklı olduğunda balıkçı kedileri gelişir," dedi Rivera Hanım. "Ama insanlar sulak alanları kirlettiğinde ya da doldurduğunda, bu kediler yuvalarını kaybeder." Maya kaşlarını çattı. "Bu çok üzücü," dedi. "Nasıl yardım edebiliriz?"

Rivera Hanım gülümsedi. "Sulak alanları temiz tutarak ve başkalarına onları öğreterek koruyabiliriz. Senin projen yardımcı olabilir!" Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi iyice yayıldı. Balıkçı kedisinin uyumları hakkında bir afiş ve küçük bir kitapçık yapmaya karar verdi. Babası fotoğraflarını basacağına söz verdi. "Bunu sınıfımla ve ailemle paylaşacağım," dedi Maya gururla. "Onlar da yardım etmek isteyecek!"

O akşam Maya mutfak masasında defteri, renkli kalemli ve babasının fotoğraflarıyla oturdu. Balıkçı kedisinin perdeli patilerini, benekli tüylerini ve kısa kuyruğunu çizdi. Şöyle yazdı: "Balıkçı kedileri perdeli patileriyle yüzer ve balık yer. Yaşamak için sulak alanlara ihtiyaçları var." Babası fotoğrafları kesip afişe yapıştırmasına yardım etti. "Bu harika olacak," dedi.

Ertesi gün Maya projesini okula getirdi. Arkadaşları, balıkçı kedisinin balık için nasıl daldığını ve sazların arasında nasıl saklandığını anlatırken etrafında toplandılar. "Patileri küçük kürekler gibi!" dedi. Öğretmeni Chen Hanım, "Sulak alanlar neden önemli?" diye sordu. Maya, "Balıkçı kedilerine güvenli bir yuva verirler. Sulak alanlara sahip çıkarsak, harika hayvanları koruruz," diye yanıtladı. Arkadaşları alkışladı.

Evde Maya afixi ailesine gösterdi. Küçük kardeři Leo, balıkçı kedisinin resmini işaret etti. "Gerçekten yüzüyor mu?" diye sordu. "Evet!" dedi Maya. "Ve patileri kürek çekmesine yardım ediyor." Büyükannesi gülümsedi. "Böyle yaban kedilerinin olduğunu bilmiyordum," dedi. Maya ısıldadı. "Artık biliyorsun! Ve hepimiz sulak alanları temiz tutmaya yardım edebiliriz."

Sonraki hafta sonu Maya ve babası Rivera Hanım'la birlikte sulak alana döndüler. Yürüyüş yolu boyunca çöp toplayan bir grup gönüllüye katıldılar. Maya eldiven giydi ve büyük bir çanta taşıdı. "Her küçük katkı önemlidir," dedi Rivera Hanım. "Sağlıklı sulak alanlar, balıkçı kedisi gibi sıra dışı türleri korur." Maya kendini gururlu hissetti. Bir fark yaratıyordu.

Temizlik yaparken Maya balıkçı kedisini yeniden gördü; sazların arasından izliyordu. Kehribar gözleri sanki teşekkür ediyor gibiydi. "Bak!" diye fısıldadı. Kedi yavaşça gözlerini kırptı, sonra süzülüp gitti. "Sanırım yardım ettiğimizi biliyor," dedi babası. Maya gülümsedi. "Onun yuvasını korumaya devam edeceğim," diye söz verdi. Defterine yeni bir sayfa ekledi: "Balıkçı kedisine nasıl yardım ettim."

Okula döndüklerinde Maya'nın sınıfı Sulak Alan Savaşçıları kulübünü kurdu. Afişler yaptılar ve yerel yöneticilere sulak alanları güvende tutmalarını isteyen mektuplar yazdılar. Maya'nın projesi kütüphanede sergilendi. "Hepimize ilham verdin," dedi Chen Hanım. Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı. Küçük eylemlerin bile balıkçı kedisi için büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

O gece Maya yatağında oturdu ve defterine baktı. Balıkçı kedisini perdeli patileriyle, benekli tüyleriyle ve kehribar gözleriyle çizmişti. Şöyle yazdı: "Sağlıklı sulak alanlar balıkçı kedilerine güvenli bir yuva verir. Suyu temiz tutarak ve başkalarına öğreterek onları koruyabiliriz." Defteri kapattı, mutlu ve gururlu hissediyordu.

İlkbaharda Maya ve ailesi sulak alanı yeniden ziyaret etti. Rivera Hanım onları heyecan verici bir haberle karşıladı. "Balıkçı kedisi iki yavruyla görüldü!" dedi. Maya'nın gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi?" diye soludu. "Evet, ve bu sulak alanlar sağlıklı ve korunuyor olduğu için," dedi Rivera Hanım. Maya defterine sarıldı. Küçük de olsa yardım etmişti.

Güneş bataklığın üzerinde batarken Maya sazların salınışını izledi. Balıkçı kedisinin orada bir yerde, perdeli patileriyle yüzerek ve balık avlayarak dolaştığını biliyordu. "Bana öğrettiğin için teşekkürler," diye fısıldadı. Babası kolunu omzuna attı. "Sen de başkalarına öğrettin," dedi. Maya gülümsedi; sağlıklı sulak alanların harika balıkçı kedisini her zaman koruyacağını biliyordu.